

lidt! Maaſke det kan lykkes for de Herrer; men de ſtulle, før vi falde paa dette — og vi ville jo falde ſom Fluert, det er jo ſikkert — have at vide, at naaget de kunne tjene diſſe 2 à 4 Kr., diſſe umaadelige Summer, er det dog et Spørgſmaal, om de ikke tabe mindſt lige ſaa meget derved, at de udfætte ſig for at komme til at ſtaa i et mindre godt Forhold til Arbejderne i Bjerne, ſom jo egentlig er dem, der komme til at betale de 2—4 Kr., ſom Arbejderne paa Landet kunne putte i Lommen. Jeg vilde ønske, at der her i Tinget ſad en virkelig Landarbejder, en intelligent og oplyst Landarbejder, ſom havde politift Fremſyn, ſaa han kunde ſe, hvad denne Lov kunde bruges til, og jeg er da ganſte ſikker paa, at en ſaadan Landarbejder vilde meget hurtig udregne, hvad der var Gevinſt ved dette Lovforſlag, og hvad der var Tab. Gevinſten, han ſaa vilde ſaa ud, de 2—4 Kr., vilde han naturligvis beſteden og ydmhg, ſom Landarbejderen er, takke de ærede Venſtremænd for, ſom vilde ſtemme for at give ham dette ſtore Tillæg til hans Løn; men naar han ſaa havde bragt denne ydmhg Tak for diſſe 4 Kr. — lad os tage det højeſte — ſaa vilde han maaſke vagefter komme til at tænke paa, at det er Bjarbejderen, der kommer til at betale diſſe 4 Kr. (Modſigelse). Under alle Omſtændigheder ville Bjarbejderne komme til at ſaa en forøget Udgiſt; ſelv om de kunne drikke een Bajer til deres Hovedmaaltid om Dagen, ville de ſaa en forøget Udgiſt af 20 Kr. om Aaret. Det er der ikke den fjærneſte Tvivl om, og Landarbejderen vilde maaſke da aligevel komme til at tænke paa, at de 4 Kr., han kunde vinde ved dette Forſlag, dog maaſke vare mindre end det, han politift vilde tabe. Jeg ønsker for mit Bedkommende, at Arbejderſtanden ſkal ſaa den politift Indflydelse, ſom dens Antal berettiger den til, og ſom den mere end nogen anden Samfundsklaſſe trænger til, fordi der er ingen anden Samfundsklaſſe, der i den Grad trænger til at ſaa ſine økonomiſke Vilkaar forbedrede. Jeg ønsker alſaa, at Arbejderſtanden ſkal ſaa ſaa megen politift Indflydelse ſom muligt, og jeg ønsker ogſaa, at den ſkulde ſaa, ja jeg ſaa gerne, at den kunde ſaa, diſſe 2—4 Kr. om Aaret, det har jeg ikke det fjærneſte imod. Skønt jeg ſelv vil tjene 50 Kr. om Aaret, vil jeg dog ikke prale af den Gevinſt. Alſaa, netop fordi jeg ønsker, at Landarbejderen ſkal bevare ſin politift Indflydelse, netop derfor vil jeg raade Landarbejderen fra at lade ſig fange af det Suffer.

Bingel: Jeg har en Følelſe af at være ubeſteden, fordi jeg i dette Djeblift beder om Ordet. For det første er Forhandlingen allerede ſtredt ſaa vidt frem, og mange udmærkede Foredrag ere allerede blevne holdte om Sagen, at det kunde synes driſtigt at ville tænke paa at kunne ſige endnu noget nyt, og det gamle ſkulde dog ikke gentages. Jeg har ſaa meget mere denne Følelſe, ſom jeg veed med mig ſelv, at her bevæger jeg mig paa et Omraade, ſom ikke er mit egentlige Omraade. Jeg maa dog imidlertid tilſtaa, at jeg har en Følelſe af, at der endnu er Liv i denne Forhandling, at diſſe Spørgſmaal ere grebne ſaa rigtigt an, at der ſkal en Uge igennem arbejdes med diſſe Spørgſmaal her i Forſamlingen, og alle Dine ſtulle fremdeles vogte paa dette Sted ſom det Sted, hvor Forhandlingen om færdeles vigtige og endnu ikke tilſtrækkeligt prøvede Spørgſmaal foregaar.

Jeg vil gerne først ſige et Par Ord om det Forſlag, ſom er ſammenkædet med dette, ifølge Forſlagsſtillerens Tanke, og ſom ganſte viſt ikke i dette Djeblift er til Forhandling; men i de første Dage af denne Forhandling blev der dog oftere talt om Havelodderne, ſom ſkulde ſtilles til Husmændenes Diſpoſition. Med Henſyn hertil vil jeg ſige, at det forekommer mig at være et ganſte fortræffeligt Forſlag. Jeg er ikke vis paa, at den Forbindelſe mellem de to Lovforſlag, ſom de ærede Forſlagsſtillere tænke ſig, er ſaa abſolut ſikker; men ſelv om dette Forſlag, ſom vi ikke have til Forhandling, ſlet ikke var indbragt ſammen med det andet, ſelv om Forſlaget om Havelodder var for ſig alene, vilde jeg ſige, det var fortræffeligt. Jeg vilde gerne i denne Sammenhæng minde om en lille Bog, ſom man en Gang om Aaret regelmæſtig her finder paa vort Bord, og ſom mellem de Bøger om mange ſtygge Ting, om Drukkenſkab og Ufædelighed, ſom vi ſaa her, danner ligesom en ſmuk og frugtbar Dæſe. Det er et lille Skrift, ſom Landhusholdningsſeſkabet, tror jeg, udgiver, og hvori det gør Rede for, hvorledes det har uddelt de Præmier, ſom af Staten ſtilles til dets Raadighed for udmærket Dyrkning af Husmandslobber. Hvem der har læſt dette lille Skrift med Opmærſomhed, vil have ſet en hel Række nydelige ſmaa Billeder af Flid og Bindſtbelighed under vanſkelige Vilkaar ude paa Landet udfolde ſig for hans Dine, og han vil efterhaanden føde at følge dette og ved, hvad han ellers kan indſamle af Efterretninger om diſſe Ting, med mig ſige, at Husmandens